

De blijde boodschap

XA4, Xavier voor de vrienden, kijkt opgewekt naar de veelkleurige cosmos in de cockpit. Het lijkt geen twijfel: dit is een routineklus. Ach, waar je ook komt, het is alles toetmem. Hij leunt relaxed achterover in zijn met sudan- en ryaknoopwerk versierde rokfauteuil, neuriet vrolijk een sinfonietta en neemt zijn zwaar getipp-exte knip-en-plakwerk nog eens achteloos door, een de best of van de officiële blu-raydischandleiding inclusief extensieve bijlagen op enkele DDD cd's. Hij heeft het toch maar mooi klaargespeeld, denkt hij vergenoegd. Een ex-ad-interimcopiloot in de toeristenbusiness die zich in enkele eeuwen opwerkt tot CEO van zijn nieuwe eenmansbedrijf.

Maar nu ter zake. Een blik op het scherm leert hem dat het schip de zwarte gaten, de hypernova's en de komeet 67P, ook bekend als de badeendkomeet Tsjerjoemov-Gerasimenko, al een tijdje achter de rug heeft gelaten en nu recht op de aardkloot afstevent, de cryosfeer door, cito cito zonder dralen over Madagaskar, zwart Afrika, de Gelukzalige Eilanden, boven de clubmedlanden van de Mediterranée, in een wijde boog om Britannia, de IJslandse Eyjafjallajökullvulkaan en het Poolse Szczecin heen om via het Ruhrgebied en de Moerdijk aan supersonische snelheid en waanzinnige G-kracht Vlaanderen te bereiken, rakelings langs de ajuinenstad en dan rrt, over de Opwijkse koterage vol brievenbussen met nee-neestickers. Hij zet zijn fetisjplant even opzij en trekt het landingsgestel van de schotel uit. Nu vooral niet lekrijden.

Pluto, een Berner senner van goede komaf, blaft luidkeels als hij de soepterrine vervaarlijk op zich ziet afkomen. Venus kan hem met haar peau de suède handschoentjes nauwelijks in bedwang houden. Ze ziet hoe het toestel nipt boven de fit-o-meter scheert om naast de bib van Hof ten Hemelrijk op het terras te landen.

Mars, een monsieur Prudhomme van cis-Alpijnse origine, is net uit zijn sjonniebak gestapt, een zpk met whiskyreclame van het bekende Canadese merk Black Velvet, die hij onvervaard in de melkweg naast de wei met MRIJ-runderen heeft geparkeerd. Hij verslikt zich in zijn broodje buff bij het zien van de vreemde sullenpiet die uit het toegangsluik van de superrhibachtige ufo kruipt: een fluogroen metalig michelinmanneltje met vijf ogen, asymmetrische lichaamsbouw en een wiebelende antenne op zijn kop. 'Een echte rondom-lelijk', denkt Mars hardop.

Pf, wat een gedochten. Xavier krabt eens aan zijn antenne en kijkt zijn vijf jakob-evertsenogen uit. Hij ziet enkel maar spichtige wezentjes alom, en vooral verschrikkelijk harig. Elvisbakkebaarden, dalísnorren, fabiolakapsels en bantuknoks. Bah! En ze hebben zelfs geen spatje groene kleur op hun huid. En glad en groen zijn nu toch wel net dé tekenen van opperste beschaving.

Nu ja, daarom is hij ook op deze planeet geland. Eerst het contact met deze plebejers, het hoi polloi, in orde brengen. Hij schakelt de Babelmodule in op zijn docking station.

Nu nog afstemmen op de juiste taal. Het is wat gissen en zoeken. Krim-Gotisch, Inuktitut, Rotwelsch, Scythisch? Niets van dat alles. Het Cockneydialect, de langue d'oc en Beulemans Frans: dat komt al aardig in de buurt. Randstadnederlands, het wordt warm. Bingo: Verkavelingsvlaams. Hij richt de antenne voor een nog betere ontvangst.

Ondertussen is er veel volk toegestroomd op het terrein naast het Specteshof. Niet te verwonderen, want er vindt een groot 'Vlaanderen Feest!'-feest plaats. En het qu'en dira-t-on gaat steevast over deze vreemde snuiter. Venus doet een stapje voorwaarts. Als kleinste gemeen veelvoud (k.g.v.) van een Lady Macbeth en Chatterley, en als dissrapspecialiste en fervente femcee tijdens de plaatselijke t.d.'s heeft zij haar vrouwtje leren staan. Ze dweept met de AVV/VVK-leus. 'We moeten je soort hier niet', verkondigt ze luid. En dan naar de toeschouwers: 'Het is vast een teruggekeerde Syriëstrijder. Een lid van al-Dawla al-Islamiya fi al-Iraq wa al-Sham, of Daesh. En indien niet, dan toch een moslim'.

Maar Mars, die als fervente beoefenaar van iaido en shinto ryu in gevechtshouding is gesprongen, deelt die mening niet. 't En doet', antwoordt hij gevat. 'Ik heb hem voorwaar nog geen Allahoe akbar horen roepen.' Of deden ze dat enkel tijdens de dhuhur of andere salats? Een luid applaus weerklinkt op het erf. De meeste feestvierders vinden het immers wel een leuke pop-upverschijning. Het carnaval van Aalst ligt al een tijdje achter de rug, maar – klinkt het te allen kant – dit is toch wel een spectaculaire liveact van het gemeentebestuur. En dan klinkt opeens chut en s in de mensenmassa: hij gaat iets zeggen. De muziek – een mix van medieval en JIMtv-achtige 2 step – wordt meteen stopgezet. Het is plots muisstil.

XA4 kijkt bedremmeld naar zijn uit widiametaal gebouwde scheepsromp. Een kras op het koetswerk. Daar moet hij thuis zijn mecano eens over aanspreken. Maar dat zijn zorgen voor later, nu eerst zijn maidenspeech. Hij schraapt even zijn keel, haalt een aantal spulletjes uit zijn trousse en heft een van zijn tentakels bezwerend omhoog. 'Beste heelallers, ik breng jullie de plezante commissie.' Hij wacht even om de belangrijkheid van zijn woorden te laten doordringen tot het soepie. Maar dan merkt hij dat opeens alle knipperlichten op zijn Babel tegelijk aanfloepen. Oei, de vertaling is inaccuraat. En een clickbait op het scherm verhindert verdere visuele controle.

Na wat gedraai aan de knoppen in zijn ruimteschip verschijnt hij weer op het toneel. Nu weergalmt een gecorrigeerde zin uit de woofers en tweeters: 'Beste ruimteconculega's, ik breng jullie de blijde boodschap.' En hij gaat meteen verder op zijn elan: 'Ik kom van vele lamp-365 dagen ver'. Flikkerlichtjes alom. Gedorie, die vertaling blijft manklopen. Daar moet hij thuis zijn linguïstische wizard eens over aanspreken. Hij gaat naar het Babeltoestel en gebruikt de meest efficiënte methode – op control-alt-delete na – om die terug op het rechte pad te krijgen: een rake klap op het dashboard.

Daar klautert hij alweer met een brede smile op zijn piëdestal, een houten zitbank van het Hof. Zijn optreden begint langzaam een hoog wim-t-schippersgehalte te krijgen. Hij laat zich echter niet uit het lood slaan en vervolgt: 'Als periëgetisch volk zijn wij al eerder op missie geweest op deze planeet die jullie 'aarde' noemen maar bij ons

bekendstaat als 'S11-IE'. Zo bijvoorbeeld ten tijde van de anato- en titanosaurusen, maar die hadden toen nog geen boodschap aan onze boodschap. En ook tijdens de epoques van zowel Attila de Hun als van Djenghis Khan en zijn rijk van de Gouden Horde was het nog te vroeg voor onze blijmare. Maar als homo sapiens 3.0 hebben jullie nu na lang speurwerk eindelijk het higgsboson, de g-plek en zowaar alle Pokémon ontdekt. En dus zijn jullie er helemaal klaar voor.'

'Kijk', vervolgt hij met vuur, 'hier heb ik om te beginnen een gifgroene pil. Een wonder, al zeg ik het zelf. Eentje per dag en jullie worden nooit meer ziek. Blessures verdwijnen meteen en als je al eens last krijgt van autosomaal dominante cerebellaire ataxie, phpd of het brugadasyndroom is dat meteen bedwongen.' Hij haalt zijn volgende product boven. 'Dan heb ik hier een appelblauwzeegroene zalf. Dagelijks op de juiste plaatsen insmeren en jullie hebben geen behoefte meer aan liefde of seks. Wij kweken de kinderen immers in broccoli (tegen een kleine meerprijs kunnen we jullie die leveren) en we hebben onze jabiroses opgeleid om de kinderen aan huis te bezorgen. Die ooievaars krijgen jullie er overigens gratis bij; gewoon even de aanvraag doen via onze PO Box. Het voordeel is evident: geen ludduvuddutoestanden meer, geen vechtscheidingen, geen sexcuses of safesexcampagnes. Heppiedepeppie, het leven wordt megasimpel voor jullie.'

Hij begint op dreef te komen. 'Nummer drie: een akkerzenegroen spuitje. Waar dat goed voor is? Nooit nog honger of dorst, stel je voor. Geen tijdverlies bij een muesliontbij of tijdens de hap in de bedrijfskantine, geen sprake meer van voedisme of ichtyotoxisme, wat een zegen. Een superproduct in combinatie met mijn volgende item: een aniliegroene zetpil. Weg de vaakbeestjes, je hebt geen behoefte meer aan slaap. Kan iedereen dus voortaan ongebreideld 24/7 werken. Jaja, een succesnummer. Ik hoef er geen tekening bij te maken welke winst dat betekent voor het bnp en andere KPI's van jullie planeet.'

Mmm, Madre de Dios, merkt hij daar nog enige terughoudendheid bij zijn publiek? Daarom neemt hij de suppo om even live te demonstreren hoe het poepsnoepje moet aangebracht worden. Bij de flinke buiging verliest hij echter het evenwicht, struikelt over de leiband van Pluto, botst tegen Mars die zijn smeelige kippenbeleg de lucht ziet ingaan, belandt met zijn knie onzacht tegen het asfalt waarbij zijn complete medische handel ... de rioolput inschuift.

Meteen komt een verpleegster aangesneld. Ze stelt het groene bloed op zijn knie en brengt handig een sparadrappje aan. Hij kijkt in haar décolleté en grote ogen – in die volgorde – en is meteen verkocht. 'Gratias', stamelt hij smoorverliefd. Zijn antenne schiet onmiddellijk de hoogte in. Hij neemt van de kelner een côtes du Rhône uit de Drôme aan en drinkt die ad fundum leeg. Hij pakt een tweede glas van het kabaret van de horecaffer zodat hij nu helemaal wankelend op het buffet afgaat.

De entremettiers zijn daar druk in de weer. Wat een festijn, Opwijk grenst niet voor niets aan het land van Bruegel. De keuze op het met QL-lampen verlichte buffet is enorm: agnèssorelsoep, ziedendhete loempia's met taotjo, murgh, cacciucco's met extra

verginе oliјfolie, pommes dauphine en runderpoelet met asafoetida en cyperwijn. En als afsluiter volgen er Opwijkse paardenvijgen, mattentaarten, yogonaise, scroppino's en appelpunten van Karmijn de Sonnaville. 'Mjammie!', roept hij uit. 'Daar moet ik mijn werkloze chef-kok thuis toch eens over aanspreken.'

Luid geeuwend grist hij hongerig een quisse van lombards hoen van de tafel en net voor hij midden op het buffet plompverloren in slaap valt spreekt hij de gevleugelde woorden: 'Amai, net op tijd. Ik zie ze vliegen' ...